

GİTMELİYİM

Hiç konuşmadan sevdik
birbirimizi.

Özkan Günal

Özkan Günal

EMEK YAYINLARI

GİTMELİYİM

Şair: Özkan Günal
Editör: Özkan Günal
Kapak: Özkan Günal
Kapak Resim: Ali Can Günal
İç tasarım: Özkan Günal
1. Basım: Nisan 2015
ISBN: 978-605-65491-3-7

EMEK YAYINEVİ

Reyhan Mah. Cumhuriyet Cad. No:150 D:1B/38
Osmangazi BURSA
Tel : 0(224) 221 03 22

Baskı:

EMEK DİJİTAL MATBAA

Hoşnudiye Mah. Cengiz Topel Cd. No.13/A ESKİŞEHİR
Tel : 0(222) 231 65 62 - Fax : 0(222) 231 65 61

info@emekyayinevi.com
info@emekdijitalmatbaa.com

www.emekyayinevi.com
www.emekdijitalmatbaa.com

©2015 Emek Yayınevi

Eserin tüm yayın hakları Emek Yayınevi'ne aittir.
Yazılı izin olmadan kısmen veya tamamen hiçbir yolla kopya
edilemez, çoğaltılamaz ve dağıtılamaz.

Özkan GÜNAL

1974 Bursa doğumlu.

Rubailer, beyitler, şiirler, kısa hikâyeler, sohbetler ve beyit şerhleri ile ayet tefsirleri ve deyiş çalışmaları da yapmaktadır. Yazarımızın diğer kitapları şunlardır.

- Gül Kokuları 1 ve Gül Kokuları 2 olan Rubailer çalışmaları,*
Özüm Uyandırıyor isimli tasavvuf şiirleri çalışması,
Vadet Deryası isimli Mısri Niyazi Hz'nin şiirleri şerhi çalışması,
Aşktır Tevhid-i İnsan isimli babası Halil İbrahim Baki Hz yazılı çalışmalarının derlendiği Halil İbrahim Baki Külliyyatı çalışması,
Sebebi Yar Cemali isimli deyişler çalışması,
Nokta isimli Sayın Mustafa Tatçı'nın Nokta şiirinin şerhi çalışması.
Ey sevgili canan! İsimli âşık dilinden maşukun anlatıldığı eser.
Aşkın Dilinden Rubailer çalışmaları
Arayış isimli eser Tasavvufi alanda Risale-i Vehbiye şerhi romanıdır.
Dembir isimli iman konularına getirilen tasavvufi yorumlar.
Sevgiye Dair şiir çalışması
Gitmeliyim şiir çalışması

Bu Fakiri,

Bıkmadan, usanmadan sürekli tevazu, hoşgörü, sabır ve saygının yanında, sonsuz bir sevgi ile tüm kalbini katıp, irfanıyeti ile iki elinin arasında yoğuran canımın cananına, kendi güzelliğini bu Fakir'den yansıtan zahir batın Babam İbrahim Günal'a ve anneme çok teşekkür ediyorum.

İyi ki varsınız.

Bana bu imkanı tanıyan ve yazılarımı yayınlamaya layık bulup, sizlere ulaşmama vesile olan Emek Yayınevi'ne de ayrıca teşekkür ediyorum.

Bu kitabı okuyan siz değerli okuyuculara teşekkür ediyorum.

Bir kitabı değerli ve güzel kılan okuyucusudur.

Saygı ve sevgilerimle.

Özkan GÜNAL...

Değerli okuyucu,

Şiir, kelimelerin dansıdır.

Müzik olan duygular ne kadar yoğun ve ruhlu ise, dans da o kadar güzel ve uyum içerisinde olur.

Şair, duyguları dile getirerek kelimelere dans ettirendir.

Okuyacağınız bu kitapta Aşka dair yaşanan duyguların dile getirebildiği kadarını bulacaksınız.

Özkan Günal...

Gitmeliyim

Özkan Günal

Gelme! Örtmüşken üstünü yalnızlığın yaşam karmaşasıyla. Dayanamam, hiçbir şey olmamış gibi oluveririm. Kalp, son demlerinde yorgun ve bitkin. Gelme. Hayat işte, akıp gidiyor sensiz de.

Gidiyorsun, beni ve her şeyi ardında bırakıp. Zordur insanın severken gitmesi bilirim. Yüreğini almadan uzaklaşmak hayatından... Bağına bastığın taş can yakar konuşamazsın, elveda bile demeden gidişler hep bu yüzden. Gidiyorsun, tebessüm edişim acını hafifletmek için, yoksa senden farklı değilim.

Telaşlı, hızlı adımlarla uzaklaşırken hayatımdan sessizce, yaşadıklarımızın anılarını bırakmışsın. Saklıyorum; ne zaman istersen gelip alabilirsin, gidişin gibi sessizce, sana ait ne varsa.

Her Şey, seni gördüğüm an baŐladı. Gökten bir sevda düştü, düŐtüđünden beri kendimde değilim ve ben artık eski ben. Sana benzetiyor her gün biraz daha hallerimi. Hayatımdaki en güzel Őeydin.

Bitmesini istemediğim anlar, hüznolenerek uğurladığım gün batımlarım oldu. Üzerime sinen ağır sessizlik, vedalaşmanın burukluğu ve kavuşmanın umudunu aynı anda yaşıyor olmak gözlerine bakarak. Bende bıraktığın mutluluğa sarılmak uzaklaştıkça. Sensizken de seninle olmak...

Sustum, söylemek istediğim ne çok şey vardı aslında. İçimden geçenleri olduğu gibi göstermek anlatarak, sustum. Cılız bir merhaba döküldü dudaklarımdan, o kadar. Merhabaya doldurdum hepsini sıkış tepiş, kelimeler karışmıştı birbirine, yutkunmakla yetindim. Sessiz haykırıışlara hapsedip sevgimi gittim, ardımda bırakarak kalbimi.

Bırak, zorlama, inceldiği yerden kopsun, koptuğu yerden bağlarsın devamında. İşte, orası en sağlam yerin olur kalbinde. Sevda su gibi akar da kendi yatağını yapar; yeter ki sen sev, sevgine lââyık elbet çıkar.

Her akşam sevda adına sana verecek cevaplar hazırlıyorum sürekli tekrarlayarak. Sen, her sabah başka sorularla çıkıyorsun karşıma. En iyisi kendimi, bırakmak akışına, anlamaya çalışmadan, öylesine olduğu gibi yaşamak. Anladım, kalıba sığmıyor aşk.

Kadın... Güzelliğın aklımı başımdan aldı, güzelliğe misal olansın, kapıldım cezbene. Kadın... Kalbimin ulaşılmaz yerlerinde dolanıyorsun uçar adım, ayakların yerden kesilmiş, içim ürperiyor. Kadın.. Değersiz kıldın tüm değerlerimi, senden öncesi yalan. Kadın.... Konuşamıyorum karşında, kelimeler anlamsız, anla halimi, anla ve hoş gör. Elimde değil.

Bu gece de sabah oldu, düşüncelerle boğuşurken. Kavgalıyım içimdekiyle. Cevapsız soruların pençesinde çirpindikça yaralarım derinleşiyor. Gün doğumuna doğru hızlanıyor adımlarım, kaçır gibi. Başımı çevirip güneşe kısık gözlerle bakıyorum. Bir gün daha başlıyor sensiz.

Bilinmezlikler serdim üstüme, başıma kadar çektim. Altında sus pus olmuşum, her yer karanlık. Kulaklarımı alıp ellerimin arasına sessizliği duymamaya çabalıyorum deli eden düşüncelerimin arasında. Bilinen cevabı kabul etmeme çabası benimkisi. Sensizlikte düştüğüm hâle bak.

Şehrin saklı kalmış تنها köşelerinde, derme çatma evlerden farkı kalmadı kalbimin, harap ve virane. Sert bir sevda esse yıkılacak gibiyim. Sevilmenin uğramadığı sokaklarımda dolanırsın, umduğun gibi bulamayabilirsin gidişinin ardındaki gelişte.

Sen zaten gitmeyi, çoktan kafana koymuşsun da ayrılığı başlatacak o ilk adıma sebep arıyormuşsun ne olduğuna bakmadan. Gözümün üstünde kaşım da olabilirdi mesela. Lâkin o kadar küçültmedin kendini. Tüm suçu yıkıp üstüme gittin. Hafiflemenin gizli tebessümü, sahte kazanılmışlığın gururu içinde.

Zaman, çok şey alıp götürdü, heyecanımı mesela... Seni her gördüğümde elim ayağım dolanırdı. Umutlarımı ve bitmez sandığım sabrımı... Eskisi gibi değilim, hoş gör. Hayallerindeki ben, bıraktığın zamanda kaldı. Zaman hızla aktı bana sormadan. Son sevda kırıntılarını da tükettim. Kusuruma bakma... Durgunluğum, yılgınlığımdan kaynaklanıyor. Çok geç kaldın, nerelerdeydin?

Gecenin bir vakti, ansızın uyanırsın kan ter içerisinde. Aklında, cevap bekleyen bir soru, veremezsin. Yine uykusuzluk... Kafanı dağıtacak bir şeyler ararsın, bulamazsın. Seviyorum diyemedin ya, içine hapsettin. Hep ondan.

Bilmiyorum, şımarık çocuk edasıyla, türlü türlü sorular sormayı bırak. Gülümseyişim bundan. Tüm dünyayı alacak kalbime sığdırdım seni. Sen anlat, ben hayran hayran dinleyeyim.

Hiç konuşmadan sevdik birbirimizi. Tutkularımıza esir düşmeden tutkuyla bağlandık. Derin sessizlikte, doyasıya sarılırdık. Biz, sevmenin en zor halini haz alarak yaşadık, Aşk'a vardık.

Senden sonra da sevmelerim ve sevilmelerim oldu. Senden sonra da sevinçlerim ve hüzünlerim oldu. Koşarak eve gelmelerim her iş çıkışı, hiç gitmek istemeyişlerim gecenin sabahı... Senden sonra da ayrılıklarım oldu can acıtan. Güneş doğdu, yağmur oldu, toprak kokusu doldu havaya, kış oldu her yer beyaz. Senden sonra da yaşamım oldu. Ama kimse senin gibi olmadı. Hep seni özledim.

İçindeki beni söküp atmışsın bir çırpıda, öyle çıkmışsın yollara. Yolun sonunun nereye vardığına bakmadan... Benden kaçmak olsun yeter!.. Kendini haklı çıkaracak bahaneler üreterek, her saniye uzaklaşmışsın. Affet, bu kadar çok sevdiğimi fark edemedim.

Sana söylediklerim, kalbimden. Sevda bahçemde çiçekler açıyor kokusu, hoşluk veren. Ya fırtına olur talan edersin, ya güneş olur beslersin. Yüreğimi, ellerine verdim; senin seçimin. Kasmaya gerek yok, hayat kısa ve bir kere yaşanıyor, yaşayacağım senli ya da sensiz... Bil istedim. Beğensen de, beğenmesen de seviyorum seni.

Seni hissediyorsam üzerinden yıllar geçmiş olsa da hala, bana bıraktığın sevdamızdan. Zaman ve mekânın olmadığı anlarda, yalnızlığımla baş başa sarılıyorum kendime, sen diye. Deliliğin sınırındayım.

O son anında, son bir gayretle sarılıp kulağıma fısıldadığın sözlerin dolanıyor kalbimde: Hiç üzülme, hep gülümse... Her şeye rağmen gülümsüyorum, gülümsedikçe benimle oluyorsun. Hiç gitmemiş gibi...

Yolun sonu sana varacaksa uzunluğunun ne önemi var.
Sora sora Bağdat bulunur. Yollar yürümele de aşınmaz.
Yolu bile incitmeden gelirim. Gecemi gündüzüme katıp,
sevgimi katık yapıp gelirim. Yeter ki gel de.

İnsan, hayallerinin peşinden koştığı kadar insandır, yaşam taşır. Tutundukları, kendisini var edenlerdir aslında. Sağa sola bakınmasıdır kendisini araması ve sevda kıvılcımdır kalpte koca yangına dönüşen. Olması için istemek, o ilk adımı atmak düşmeyi göze alıp... Asla bırakmamak.

Hiç bilmezdim beklemenin bu kadar üzeceğini. Sevginin sarhoşluğundandı, “Tamam, git!” deyışim. Yaptığım seçimin sonucunu yaşıyorum. Hüzün esiyor üstümde. Bu özlem yiyip bitirecek beni.

Uykusuz gecelerin kaçınıcı sabahı, bilmiyorum, zaman anlamını yitireli çok oldu. Kalbim çırpınıyor gelgitler yaşarken nefret ve bağışlama arasında. Beden yorgun ve bitap... Korkuyorum, düştüğümde yanımda olmayacaksın. Döndüğünde de ben... Kafamda hep aynı soru: Neden buluşamadık sevgide?

Kapalı kapılar ardında yaşanan hayatlar gibi seninle ilişkimiz. Dışarıda başka, içeride başka... Kalbim nasıl heyecanlanıyor yanında, zor zapt ediyorum. Her günü kayıp yaşıyoruz. Aşk'ın kırbacının izi var yüreğimde.

Bakışlarını çevirip üzerimden, kalbinle bakıyorsun ya, içim eriyor. Aklımı hükümsüz bırakıyorsun, ruhum çekiliyor sana doğru. Keşke, tüm endişelerden sıyırıp kendimi açılabilsem, seviyorum diyebilsem!.. Gel gör ki kaybetme korkusu hâkim düşüncelerime.. İlk adımı sen atsan!..

Biz artık birbirimizi kalbimize sırlayıp seveceğiz.
Cümlelerin arasına saklayarak söyleyeceğiz sevdiğimizi.
Sevmenin en zor haliyle, zirvesine ereceğiz.

Yüregim yangın yeri, hüzün yaklaşmış gelgitlerle.
Çarpıyorum sensizliğe... Darmadağınım... Dağ olmuş
bağlarım bir kıvılcım yetti, göklere ulaşan alevlerim var
yeni filizler yeşersin diye.

Kalbim açık sana, baharı görmüş çiçekler gibi. Gülüşün konuyor. Ilık esiyor nefesin, ferahlıyorum kendi yanıklığımda, kandım susuzluğa. Sevdaya tutunan köklerim var dört elle.

Gel, tenin dolansın tenime, sarmaşık gibi ör beni, görünmeyeyim. Soluklarımız karışsın birbirine. Terden sırlısklam, her yer ıslak, mayhoşluk kokusu doldursun odayı. Kalmasın ara, aramızda. Gözlerimiz kapalı, iç çekelim alevlerin içinde, nefessiz kalalım kendimizden geçerken. Akıl mat, dil lâl olsun, sadece yaşayalım kelimelerin anlatamadıklarını. Yaşamım seninle mümkün.

Koynumda sakladığım kokun, tenimde dudaklarından kalma ürperti ve kendimizden geçtiğimiz sevişmeler şahit tutkuyla yaşadığımız aşka. Özlüyorum... Kuru bir ağaç gövdesiyim sanki bu kalabalık orman yangınında tek başına.

Nasıl da göresim var. Derin bir ah çekiyorum, olmazlarımı yerinden oynatan. Yanında olmak vardı şimdi!.. İçimdeki yangını söndürürcesine. Bir buse yeter fazlasını istemem, biterim zaten.

Kalbindeki fazlalıkları at gitsin, yer aç Aşk'a, gelip girsin. İşte o zaman kalbinle bakmaya başlarsın. Neyi koyduysan oraya onu görür, onu işitir, onu söylersin. Ben, senden gayrı göremiyorum.

Aşk sırdır, sırlanır da yaşanır. Kalbinde saklarsın, yalnız kendine ayırdığın bir parçandır artık. Dile gelmez, söze gelmez. Sabreder taşırırsın, can yakar susarsın, coşar tutarsın, taşar bakarsın, Aşk'la yaşarsın. Kendinle kaldığın anlarda çıkartır, öper koklarsın.

Seni gördüğüm an var ya, ordayım hâlâ. Zaman geçmiş, mekân değişmiş olsa da... Ne güzeldin, sabahın köründe güneşe bakmak gibiydi sana bakmak. Baktım, Aşk'a daldım. Tut ellerimi, götür kalbine, kendimi hissedeyim.

Çekinme, sarıl. Öyle çok ihtiyacım var ki anlatılmaz!..
Umudum olursun, aşkım olursun, sevdam olursun,
çekinme.

Aşk'ın rengi, sarı... Ne çok yakışmış; canlı, alımlı... İçinde bitmeyen sevda fişkırarak gibi üzerime, dört kalp açık senden tarafa.

Aşk'ın rengi, siyah... Ne kadar olgun, ağır ve oturaklı... Sanki coşkusu içine hapsedmişçesine yumuşak ve kendine çekiyor bir tarafı.

Aşk'ın rengi, beyaz... Gülüşlere karışmış öyle ulaşıyor kulağıma... “Sevgilim!” der gibisin, açık yüreğim, narin, hassas incitme der gibi...

Aşk'ın rengi, sen... Bunca yıl biriktirdiklerimizi paylaşırçasına...

Fırtınalar kopan yüreğime, tek bir gülüşüyle sükûnet getiren kadın!.. Çocuksu bir edâ ile sev beni. Söyle özgürce. Kalbimden yakalasan seviyorum deyişlerin.

Sen, kadın!.. Sevmeyi yaşatanım... Ellerim, saçlarında dolansın, başın göğsümde, kalbimdeki kendini dinlerken. Odayı dolduran kokun alsın beni benden, öyle sarılayım, yılların hasretini çıkarırcasına.

Yeniden başlamak sevdaya, vurgun da yemiş olsak tekrar dalmak, aşk'a yol almak fırtınalara inat, yılmadan. Rüzgâra yelken açar gibi açmak kalbi... Gözler kapalı tutunmak lazım uzanan ellere ve yüzümüzü çevirmek güneşe... Ayaklarının yerden kesilmesine izin vermek.

Göz kapaklarım kapanıyor yavaş. Kendimi, “Seviyorum.” deyişine bırakıyorum. Bütün dertler benden uzak, ağırlıklarım geride kalıyor aşk’a yükselirken. Yaşam çok güzelmiş, şimdi anlıyorum.

Kalbim, özlem yanıklarının esaretinde, çırpınarak dile geliyor. Sesini duyurma çabasında, duyuyor musun? Susadım, hasret tepemde tüm sıcaklığıyla... Nasıl ihtiyacım var “Sevgilim!” deyişine!..

Şimdiden özledim. Yanındayken, gözlerini çekmemişken üzerimden ve elin ellerimi sıkıca tutuyorken... Sensizliğimi, seninle geçireceğim biliyorum. Her an'ımda olacaksın.

Hayat, şöyle bekle biraz, bu akşam sevdiğimle olasım var!
Bakıp gözlerine kendimden geçesim, yatırıp başımı
göğsüne, kokusuyla sarhoş olasım, boşa geçmiş yıllarımı
telafi edesim var!

Seni anımsatan yerlerde seni anlatan şarkılara eşlik ederek yürüyorum, ellerim cebimde. Umursamaz oldum yaşamı, her şey bir yana, sen bir yana. Bütün sevmelerim, seni sevebilmek içinmiş; ama acemiyim hâlâ, hoş gör. Yanında olmayı istiyor olmak, sevdamin hırçınlığından. Hiç tatmadığım duyguların esaretindeyim. Ne kadar güzel ve hoş!..

Yudum yudum çekiyorum kokunu içime, sek. Her yudum da geçiyorum kendimden. Kalmıyor, senden gerisi yalan bana çakır keyifim. Susma, sözlerin kokuna meze olsun. Aşk'ın dibini bulayım.

Dile gelmeyen düşlerin içerisindeyim. Anlatsam yüzümü kızartacak kadar ıslak ve sıcak... Yorgun düşmüşüz bitkin ve bîtap. Gözlerimiz kenetlenmiş birbirine, bakışlar sarmaş dolaş. Sözlerimiz karışıyor, “Seviyorum!” deyişlerimiz sevişiyor birbiriyle.

Sevgilim, gülücükler dökölüyor yüzünden gönlüme. Yağmur gibi hayat veriyorsun. Mutluluklar filizleniyor. Aşkınla beslenen bereketli sevinçler vereceğim, güzelliğınle kızarmış... Hayatım seninle mümkün. Seninle bağ, sensiz dağ olurum.

Dudaklarından içtim âşkın meyini, büyüleyen gözlerine bakıp. Baş döndüren kokuna tenimde dolanan ellerin eşlik etti. Sarhoşluk hâli, üzerimdeki. Ayılmama izin verme. Yaşadığımı anladım.

Aşk doldu kalbim, sızlıyor şimdi. Senden önce yaşamamıştım hiç. Dokunuşunla titremem bu yüzden, acemiliğimin göstergesi. Toy hislerim çocuksu, ürkek ve narin. Seviyorum seni, iskeleden denize bırakır gibi kendimi.

Kadınım!.. Her geçen gün artıyor özlemim. Zaman daha çok seveyim diye çabalamakta. Bütün kederlerden damıtılmışçasına damla damla doluyorsun kalbime. Güzelliğın doğdu, karanlığımı gündüze çevirenim, sevdiğimsin.

Yüzüm, ellerinin arasında... Nefesin yetiyor, aramızda ara kalmadığı anlarda sarhoşluğuma. Titremeler ve sessizlik, sevdadan... Bırakalım aksın dilediğince, zaman da mekân da kalmadı nasılsa. Aç gözlerini, kendimi göreyim yanarken.

Aç kollarını yâr, koynuma biriken özlemleri ve içimi olmayası bir yangından sonrasına çeviren hasretimi sunmaya geliyorum. Göğsümü çatlatırcasına heyecandan atan kalp, aklımı oyuncak yapmışçasına oynatan deli sevda... Yıllar var içmemişim meyinden, kanmaya geliyorum. Aç koynunu yâr, çok yoruldum. Başımı göğsüne salmaya geliyorum.

Susmalarımız sarmaş dolaş, bakışmalarımızın eşliğinde.
Hayallerimiz dans ediyor Aşk'la. Soluklarımız el ele
sarıyor bedenimizi, dokunmadan geçiyoruz kendimizden,
dokunmadan damlalar akıyor yüzümüzden. Sırılsıklamız.

Soluğunu nefesim yapmak istiyorum; yaklaş, daha da yaklaş, yüzüme vuruşunu duymak, sıcaklığıyla mest olmak istiyorum. Gözlerim kapalı ve tam o anda yüreğim fırlamasın diye göğüs kafesimden, ellerinle bastırmak istiyorum. Bağı çözülsün dizlerimin. Durma, sevdanın dibini bulmak, kollarına yığılmak istiyorum, Kendini ört üzerime.

Ne güzel anlar yaşadık seninle, adını koyamadığımız. Hisler alışık olmadığımız türdendi, ilkti. Doyamadığımız anlar... Tadın düşlerimde uçuşuyor, dudaklarının değdiği yerler sızlıyor şimdi özlemekten. Seni haykırıyor, aşk diye.

Sarmaş dolaş bir aşk bizimkisi. Duygular sarmaş dolaş, sözler, bakışmalar sarmaş dolaş. Özlemlerimiz kucaklıyor birbirini, elimiz, ayağımız dolanıyor. Aklımız kol kola terk ediyor bizi, zaman mekân sarmaş dolaş. Durgunluk ve sessizlik bize göre değil. Sarmaş dolaş bir aşkı yaşıyoruz.

Mazide kalmış aşksız geçen günlerimin acısını çıkartırcasına yaşıyorum aşkı. Kaybedecek zaman yok, yıllar süren arayışım son buldu. Vakit yaşama vakti, aşkla dolduralım kendimizi.

Kadın kalbinde aşk derya, sınırsız, uçsuz bucaksız. Çırılçıplak, üryan dalasım var gözlerinden. Ürpermek yok, korkmak uzak benden, aşkım deyişine sarılıyorum. Gülüşünle fırtınalar dindiren güneş gibisin, ne kadar berrak için görünüyor! Sevinçler çıkartıyorum her dalışta. Seni seninle yaşamak... Düş gibisin, düşlerimden de güzel!..

Arayışlarımın bittiği yerdeyim, oradan oraya yapılan bütün koşuşturmalarımın yorgunluğu, hayranlığa döndü. Şimdi, ara ara yaptığım şikayetlere ve yaşadığım pişmanlıklara bakıp gülüyorum kollarında. Hepsi, sana varmak içinmiş. Hatalarım, yoluna çevrilmekmiş. Anladım, karanlıklardaymışım senden önce.

Sen, bana canım diyorsun ya, işte benim bütün evreni ipe dizip boynuna kolye yapasım geliyor. Yapmışım farz et. Gözlerindeki mutluluk içime aksın bakışlarından, öylece kalmak istiyorum.

Sana varmak, çölde vahaya ulaşıp kana kana su içmek...
Dudaklarında ferahlamak... Sana varmak, çetin geçen
kıştan bahara ermek... Hayretler içerisinde seyretmek
güzelliğini... Sana varmak, mahzun bir çocuğu
sevindirmek, yüzünü güldürmek... Mutlu kılmak kalbimi...
Sana varmak, aşka varmak akıldan geçip.... Susmak ve
sessizlikte aşk olmak...

Yaşadıklarımızın hayaliyle besliyorum kalbimi. Yoksa tükenip gidecek sensizlikte. Hasretin kavurucu sıcaklığı altında nefesinden yoksunum. Bir bilsen, nasıl çabalıyorum çöle dönmesin diye yeşerttiğin yerlerim, elimden geldiğince.

Seni, o yalnızca sen ve ben olduğu zamanda, koynuma yatırmıştım ya... Sıcaklığın duruyor hâlâ... Resim gibi tenimdeki izin, baktıkça bizi görüyorum. Her nefeste içime işlemiş kokun. Anladım, ayrılığın sadece zaman ve mekâna kayıtlı olduğunu.

Sana bakıp, güzelliğini anlatmaya kalkışıyorum, acemice. Vardığım sonuç, bir yerden sonra sözlerin anlamının kalmadığı. Fark ediyorum, dilimde tek bir kelime dolanıyor özgürce sana adanmış, sadece aşk... Aşk'ın bedene bürünmüş hâlisin. Fakir dağarcığımda seni anlatacak karşılık yok. Hâlimden gör kendini.

Sensizliğe gelen güne, kalbimdeki sana bakarak ve avuç
içimdeki dudağından kalma izi öperek başlıyorum sevgili.

Gözlerinde, kendimi görmüş olmanın sevinciyle sarılmıştım ya sana, kokun geçmiş üzerime. Ayılmayışım bu yüzden.

Sek içmek istiyorum Aşk'ı sözlerinden. Bir dikişte en kısa yoldan sarhoş olmak... Susma, dibini bulmak istiyorum. Bende birikmiş çok özlem var, yeter hem sana hem bana.

Hoş geldin! Kalbimin dağınıklığına bakma sen...
Toplayamadım yarım sevdaları, sağa sola rastgele atılmış
hasretler var, kusura bakma. Haberim olsaydı gelişinden...
Neyse, hoş geldin!.. Açayım gözlerimi sevgi girsin. Hoş
geldin!..

Gözlerinde gördüm Aşk'ı. Söylediğin ne varsa hepsini ve söyleyemediklerini de... Çok güzel!.. Suskunluğum hayranlığımdandı. Anladım, gerçekten konuşamıyormuş insan, gördüklerini anlatacak kelimeler türetilmemiş henüz. Yaşadım doyasıya, doymadan. Gözlerinde gördüm Aşk'ı. Gözlerinde kaybolmuşçasına enginliğinde dolanırken.

Kalbimin ucundasın sürekli, dile gelmeden sevdiğim, tatlı, telaşlı, heyecanlı... Yaşam seni, benim için damıtmış. Gökten düşünim, en güzel düşlerimin güzeli!.. Artık, gözlerimin gördüğünü ellerim tutabiliyor. Hayallerimi, gerçeğe çevirenim...

Hasret yanıklığıma, körükle gel. Alevlerim ulaşsın bulutlara, yangınım sarsın. Ateş kırmızıya döndü kalp, adına atışlardan. Aşkını ekle nefesine.

Körpe bir Aşk'a verdim kendimi. Masumiyetine bedel biçilmez. Acemiliğinde bittim, sözler dolanıyor birbirine, uzun süremiyor. Bakışlar hep kaçamak. Ellerin dokunmak istemesine aklın acabaları karışmakta... Gidip gelmeleri dolduruyor kalbimi. Körpe bir Aşk'a saldım kendimi.

Koşturduğum yolların sonundaki güzel! Bekleyişini bitirmiş olmaktır mutluluğum. Sessizce gel deyişin ulaşmış kalbime. Bilmeden hayal etmişim ömrümce, görünce tanımam bu yüzden. Aşk'ım, Aşk'ına âşık oldu, gerisi Aşk'a uydu.

Adı bende saklı sevdiğim... Kendime ayırdığım yanım, Aşk tarafım. Seninle her şey sen ve sen olduğu için güzel!.. Sözlerimin arasında geziniyorsun gülümseyerek. Seviyorum deyişlerimin hepsi sen. Yaşamı sevmem buna sebep.

Varlığımın en güzel yeri!.. Aşk dolanıyor hayat yollarımda.
Kalbim kalbinle atmakta, sana kurdum kendimi.

Tüm güzelliğine sevdasını katıp gözlerime sunan!..
Yüreğim aç yüreğine... Öyle çok hazırım ki sevmeye,
birikmişlerim çok. Sevmeye doymayanım... Aşkın
deryasındayız, tut elimden. Gülüşün, düşlerim...
Konuşmadan geçen anların kadife dokunuşlarındayım.
Hasretimi bıraktım kollarına sar beni.

Bende sana âşık kalp var. Denizleri toplayıp döksen yer kaplamaz tek bir sözün kadar. Seviyorum diyorsun ya baştan ayağa, içim dışım sen oluyor.

Bu sabah öpüşünle uyandım. Nazikçe okşadın nefesinin dolandığı yüzümü. Mutlu oldum. Varlığımı anlamlandırırıyorsun, yaşamak bu olmalı.

Ay'ın, deniz üstünde açtığı kızıl bir yol vardır, bilir misin?
O yoldan yürüyüp gece mavisi düşler getireceğim sana.
İçinde, ben olan...

Kelimelere sığmayı anlatmaya çabalıyorum. Çaresizce, çırpınarak, yarım yamalak, hep eksik kalıyor. Sonra, tek bir söz alıyor tümünü içerisine. Sürekli tekrarlıyorum. Seni seviyorum...

Aşkının alevi sardığından beri öyle yanıyorum ki suya girsem su tutuşur, rüzgâra dursam körük olur. Bana sen lazımsın, anladım. Ancak seninle son bulur.

Elini, kalbimin üstüne koy nazikçe, dile getiremediklerimi işiteceksin. Kapat gözlerini, kendini göreceksin. Bende her yol sen...

Seninle olmak; hayallerde dolanmak, sıyrılmak zaman ve mekân kaydından... Seninle olmak, dünyadan soyunup çırılçıplak kalmak Aşka. Seninle olmak, Aşk'a dokunmak...

Her şeyden vazgeçmişçesine, bütün vazgeçilmezlerimi tek tek bırakırken çıktın karşıma, Aşk bana uzak derken... Daha önce nerelerdeydin, demeyeceğim; kalp haneme hoş geldin, dilediğince kalabilirsin. Bakarsan bağ olmaya hazır dağlarım.

Sere serpe bir sevdayı yaşamıyoruz, kalplerde sırlanan Aşk yandıımız. Soluk soluğa telaşlarda fırtına olmak değil marifet. Rüzgâr ne kadar sert olsa da denizin üstünde kalır. İçi hep durgunlukta... Derya olmaya dalıyoruz. Zamana inat, su gibi akıp tükenmeyecek Aşk'ı yaşıyoruz biz.

Hayallerimin de ötesini yaşıyorsun bana ey Aşk, nelere kadersin! Ruhuma dokunduğundan beri sarhoşum. Dile gelmiyor içimdeki coşku, oysa her an dolup boşalmaktayım, naralar atasım var. Sadece susuyorum. Sessizlik, en gür sevinç çığlığıım.

Günlük koşturmaların arasında, fırsat buldukça yüreğime bakıyorum. Bir sebepten seni düşünemediğim anlarda bile, yeni yeni çiçekler açmışsın. Hayran kalıyor, her gün daha çok âşık oluyorum.

Senden önce Aşk'ı taşıyordum, şimdi, yaşıyorum. Aldığım nefes sevdiğim. Dudaklarına dokunmak, meltem gibi ılık ve yumuşak. Haz gelecek yerden tutkuyu esirgememek istiyorum.

Özledim. Kelimeler yandı, suskunluğum bundan. Yoksa feryatlar kabarıyor kalbimde, dilimi döven.

Kaçamak bakışlarda eriyen kalbimi, başımda esen sevda yeline bıraktım. Nasıl yanık kokusu var Aşkın alevinden, duyuyor musun?

Çok özledim. Koynuna yatıp kalbindeki nağmeleri dinleyerek uyumak istiyorum. Teninin kokusuna salmak kendimi, dudaklarından dökülen masumiyetle huzur bulmak. Bir bilsen hâlimi, içim dışıma çıkmış görenler, sana hayran kalıyor.

Hasretini çektiğim. Hasret yanıklığıma yağmurlar yetmiyor, altında ne kadar yürüsem de. Hiçbir şey dokunuşuna denk değil. Gözlerin gezse üzerimde yetecek. Kalbimi, sevda dolu sözlerinin alıp götürdüğü yerlerde bırakmışım, sırlıklamım, sırlıklam âşığıım.

Aşk çarptı, akıl devrildi, devre dışı. Saçmalık dediğim her ne varsa yaşıyorum şimdi. Hayatımın dümeni bende değil. Meğer ne çok özlermiş insan... Yanıklarına, göz ucuyla yaptığın bakışlarını süreceğim.

Aşk güneşi batmıyor, gecesi yok günümüzün, sürekli tepemizde, her dem hararet... Çok susamışız, dudakların çatlaklığı ancak geçer, kana kana içelim birbirimizi. Öyle sarılalım ki hasret utansın.

Aşkların buluşmasını yaşıyoruz. Bıraktık kendimizi akışına, nereye götürürse oraya gidiyoruz. Teslim olmanın dayanılmaz hafifliğiyle dalıyoruz gözlerimize, durgunlaşıyoruz.

Sen toprak ol, ben yağmur olup yağacağım. Aşk kokusu
dolduracak ortamı. Yangınlığımız ferahlarken sevinçler
yeşerteceğiz.

Sen gülünce değişik haller oluyor adını koyamadığım.
Kendimi, gülerken buluyorum, çocuklaşıyorum. Sanki
koskoca Aşk yere göğe sığmamış da içime sığmış gibi.

Günaydın. Sabahın ilk ışıklarını topladım, kucak kucak. Aç gözlerini... Gün, güne sensiz başlayamıyor. Mahmurluğun yüzümü güldürüyor, canım deyişinle birleşince. Önümüzde, koca bir Aşk var yaşanacak, oyalanmayalım.

Her Şey yerli yerinde, deęiŐen yok, ben dahi yle. Ağaçlar, kuŐlar, çiçekler, yollar hep aynı, sürekli kazılıp yamansa da asfalt. Güneşin doğması, yağmurun yağması, gecenin karanlığı aynı. Hâlâ taze yürekte yangın, dumanı aynı, kokusu aynı... Sağlığımda yerinde çok Őükür. Ama seni çok özledim. Sensizliğin kaçıncı dilimindeyim, bilemiyorum.

Biliyorum, kavuşmamız dindirecek özlemi. İçimizde biriken coşkular, setleri yıkılmış su gibi taşacak bedenlerimize, Aşkımız durgunlaşacak. Kelimeler yok olacak, hasret yerini doyumsuz bir mutluluğa bırakacak. Harfsiz, hurufsuz muhabbete salacağız kendimizi, yok olacağız. Tekrar kendimize döndürülünceye kadar... Sonra, yeniden özlem, yeniden ayrılık... Daimi bir devran içerisinde Aşk'ı yaşayacağız.

Bir özlem kalktı bu kalpten. Yelkenlerine dolan birikmişlikler var, ilerliyor Aşk'ın üstünde. Nasıl da hızlı heyecanlı, çocuk sevinçleri kavuşmanın coşkusu... Ufka bakmakta gözlerim, düz çizgi ve altın sarısı hayranlık... Gel, diyor gülüşün.

Bunaltıcı bir yaz günü kızgın kumların üstünden koşar adımlarla denizin soğuk sularına bırakmak kendimi, kollarına salmak... Olabildiğince ferah, olabildiğince mutlu... Hasretin bitmesi, sözlerin sükûnete çekilmesi, başımı döndüren sevda... Yalnızca, derinden gelen Aşk'ım, değişler. Gerisi akışına kapılmak, rüzgâr nereye, biz oraya... Kuruyup çatlamış topraklara yağmur yağması öpüşler...

Sonbahardayım, hüzün dökülüyor kalbimden, özlem estikçe, uçuşuyor sağa sola. Gözlerim gülen gözlerine, Aşk'ım, Aşk'ına hasret. Serin sensizlik iliklerime işleyen. Daha sıkı sarılıyorum kavuşmanın hayaline, sonra seni düşünüyorum, yüzüm gülüyor.

Sevdiğim! Binlerce kelimeye bedel küçük dokunuşlara bırakmak kendimi, üşüyen kalbimi bakışınla ısıtmak istiyorum. Dizlerinde uyumak, huzur bulmak. Seni, sensiz de yaşamak güzel; ama seni seninle yaşamak istiyorum.

Tam ortamızda ateş, yanıyor salına salına, şavkı kızıl alev. Nasıl da vuruyor yüzüne! Kızıl yanaklar, kızıl bakışlar deliyor bakışlarımı. Kızıl bir tebessüm sarıyor ortamı, sıcak. Boyundan aşağıya inen kızıl nehir akmakta, içim gidiyor. Kızıl dudaklar, kıpırdamadan yapılan sohbetler doyumsuz, her bakışında Aşk tüm güzelliğiyle yeniden doğuyor, her yer kızıl.

Bir görsen, nasıl da çocukça şen şakrak haldeyim. Sonu olmayan sevda yüklü kalbin. Gez gez bitmiyor, iç iç tükenmiyor. Sev sevebildiğin kadar, şımarmamak elde değil.

Kalbim kaçak, kurtuldu zorunluluklarımdan, firarda.
Lazımlarım arıyor, sevgiyle sevişilen mekânlarda.
Karamsar suratlara tebessüm asmışlar, altında kocaman
yazı, aranıyor. Oysa kalp, çoktan düşmüş yollara, günlük
karmaşalardan sıyrılıp, Aşka doğru dönmemesine.

Nasıl karışası var nefesimin nefesine, nasıl değesi var tenimin tenine. Aşk'ına hasret yaşıyorum Aşk, gözlerimi açtığımda seni göresim var. Nasıl yanasım var sıcaklığıyla, üşüyorum sensiz. Hazlara sar beni.

Gitmek gerekir bazen. Kopartıp yaşadığın hayata bağlayan zorunluklarını, uzaklaşmak hayatından bir başına. Anlamsız olsun, başıboş olsun, nedensiz, sebepsiz olsun, varılacak menzile gerek yok, sadece gitmek gerekir. Bir nefeslik mola verip karmaşana, içinde biriken tüm kederlerini dışarı atarcasına, derin bir oh çekmek gerekir. Kaldığın yerden başlamadan önce.

Öyle çok özledim ki konuşmak yetersiz. Neyi, nasıl anlatayım?.. Büyük bir boşluk ve tan yeri kalbim. Düşüncelerim diken, hasret vurdukça titriyorum. Daha çok daha sıkı tutunuyorum Aşka. Tek başına olmak zor seviyorken... Şimdi yanında olmak vardı ya!..

Kelimeler tutuşuyor zlemimde, kl dolu düşüncelerim. Dile gelmeyişler hep buna sebep. şimdi yanında olmak vardı, kollarında ısınmak sıcaklığında, iliklerime kadar titriyorum, bir görsen. İçi yanarken şrmş insan şksa. şyorum gözlerin gözlerime dokunmadığı zamanlar.

Geliyor musun? Kalbimin içini döşedim baştan sona. Her yer kırmızı nar rengi özlemekten. Sevinçler bezedim, mutluluklar serdim yollarına. Geliyor musun? Tebessüm attım hasretime, kızarmışlar. Aşk demledim yanına, birlikte içelim.

Kadın kokulum benim. Bakışı kadın, sözü kadın, duruşu kadın... Her hâlin ayrı güzel, bağladım kendimi bakışlarına. Dolanmak yok, sağda solda. Kök saldım bu bahçeye, rengarenk açmış çiçekler gibi gülüşün, kadın kokulum!.. Dudakların, ayrılmasın Aşk nağmelerinden, ruhumu besliyorsun.

Keskin bir ok gibi çizdi yanağımı bakışların. O ne derin nazar, sızlayıp durmakta!.. Bir bakışa sığarmış meğer sevda, anladım. Elim yanağımda, gözlerim kapalı, sana bakmaktayım.

Bir çift gülen göze aktı kalbim, sevgiyle işlenen bakışlara saldı kendimi. Kaçamak dokunuşların ürpertisinde ulaştığım o eşsiz haz aldı sevdami kalbimden. Kendime geldim, Aşk deryasında ıslanmışım baştan ayağa. Sırılsıklamım sensizliğin özlem ateşinde.

Sevgili kokusu sinmiş dudaklarıma, sevdakolikliğimden.
Elimde değil, Aşk'a müptela kalbim. Özlem çıkmazına
uğramadan dökülmüyor sözlerim dağarcığımdan. Sürekli,
sevgiliye konuşur gibi konuşmaktayım. Biraz Aşk, biraz
hasret, çok az ben, en çok sen var dilimde.

Bir nefeslik ömrüm var aslında, göz açıp kapatıncaya kadar ve ikisinin arasında sen... Yaşamaya değer kılan hayatı... Soluk almadan ne kadar durabilirse insan o kadar durabilirim, en fazla sensiz. Viranelerimi köşk yaparım!... Nasıl söylenir ki?.. Vay be, sevda çok güzel bir şey!..

Yollar sana varıyorsa çıkılmaya, gün sana kavuşulacaksa karşılanmaya değer. Koynuma birikmişler harcanacaksa kavuşmanın vurdum duymazlığıyla... Kokunu almak, dokunuşundaki yanmayı yaşamak istiyorum. İçim dışım Aşk... Sana doğru koşuyor, soluksuz kalırcasına.

Nasıl sevesim var. Parmak uçlarımı gezdirirken yanaklarında, çekip yüzüne salınmış saçlarını, gözlerine bakarak öpesim var. Sıkıca sarıp, baş döndüren kokunla dolasım var. Kavuşmanın sevinciyle harmanlayıp soluğumu bir nefeste Aşkım diyesim var. Hasret yanıklarına merhem olmaz dokunuşundan gerisi.

Sessizliğe sor beni, duru sükûnetiyle anlatsın hapsedtiğim haykırışlarımı. Dışa vursam yankılanır, tüm âlemden seviyorum deyişlerim, lakin susmakmış Aşk. İçin için yanıp içerine ağlamakmış. Kavgaya tutuşmak tek başına, yüreğini ortaya koyarak endişelerden uzak olmak, korkularınla kucaklaşmakmış Aşk. Hasretle barışık yaşayıp kendine saklayarak sabretmekmiş Aşk. Oysa, sen neredeyse orada olası var.

Tutkuyla ulaşılan haz anlarında, birbirine dolanan saçlarımız değil, bizi birbirimize bağlayan. Tutkuyu doğuran Aşk'la kenetlendik. Kalplerimiz sarıldığından beri yapılan kaçamak sevişmelerin ardından, içselleşti Aşk bünyemizde.

Kelimelerin arasında kayboldum, seni anlatacak cümleler ararken. Hangi sokağa sapsam Aşk çıkmazı... Akılla, yol bulunmuyor bu labirentte. En güzeli, kapatıp gözlerimi, sevdaya bırakmak kendimi, sadece yaşamak seni doyasıya...

Firar etti sözlerim bastırmaya çalıştıkça. Durmadan ilerliyor. Şimdi, fikrim sende, güzel gülüşünde kalbim... Sevdan esiyor başımda, sarhoşluk naraları atasım, seni çekesim var içime bir nefeste. Özlem neden can yakıyor bu denli, özledikçe daha iyi anlıyorum.

Yanıyorum. Islak sıcaklığın söndürür ancak, ateşin ateşime serinlik olsun. Tutkulara özlemledim kendimi, elimde ayağымda hasretler, kalın ve ağır... Dilimde adın, kalbimde Aşkım... Sürgün yemişim dudaklarına, dokunuşundan kalma izlerde dolansın soluğum. Duraksız sevdalara sal beni.

Aşk'ın nezaketi dokunur parmak uçlarımdan tenine, iç gıdıklayan havasına bırakırım seni ve sonra isterik dudaklarım yakalar, hazlara salarım. İskeleden denize atlar gibi, tüm hararetin yerini serinliğe terk etmesi... İşte, öyle severim seni.

Sar beni sıkıca. Kokun kokuma, soluğun soluğuma karışsın. Bırakmak istiyorum kendimi öpüşlerine, zaman ve mekân yansın. Teninin tenime dokunuşundaki ürpertide dolanmak, yüzüme değen saçlarında kaybolmak istiyorum. Sırılsıklam bir yoklukta kalbinde yerim olsun. Yakıyor özlemin, sıcaklığıyla ferahlamak istiyorum.

Hızlı, telaşlı nefeslerin sıcaklığı yakıyor bedenimi, tenim haz topladı, dokunuşlarını sür. Gözlerimi kapayışım, kendimden soyutlanışımdan... Kalp atışlarım duraksız, tüm ağırlığımı üzerine bırakırken. Bakışların buğusuna adını yazıyorum sağanak sevdalarda. Dışarı atıp içimi üryan koşacağım altında, kuru yerim kalmayıncaya kadar. Çıglıklarım yankılanacak sessizliğimde.

Dudak ısırışlarının arkasına sakladığın duygularda dolanıyorum, tenini keşfederken. İç çekişlerine uğruyorum Aşk'ım deyişlerini geçip. Kendini bıraktığın tutkulu dokunuşlarımla, nazikçe salıyorum seni Aşk deryasına. Birlikte yüzüyoruz, akıl üryan, sözler üryan, ten üryan... Çırılçıplak bir Aşk'ın tadına varıyoruz.

Hallerini, gözlerimin önüne sunan sevdiğim!.. Zincire vurduğun tutkuların var, biliyorum. Kopartıp bir hışımla, çatlarcasına koşup sarılacaksın bana, soluksuz sevişeceksin. Ne kadar sevişsen yetmeyecek içindeki boşluğu doldurmaya. Sonra, küçük bir buse alacak seni kendinden, durulacaksın. İşte o zaman doycaksın Aşk'a.

Kapalı gözlerine mühürledim kendimi. Aniden yaptığın iç çekişe katıyorum sevdamı soyutlanıp benliğinden, kendini bırakışındaki boşluğu dolduruyor sen ve ben kalmayınca. Aşk'ı tadıyorum o son anda, ter tuzu var kalbimin damağında. Gözlerin boş bakışı, henüz bedenlere dönmediğimiz için... Yangınlığın içerisinde üşüyoruz.

GülüŖüne kaldırıyorum kalbimi, haydi sevdam, AŖk'ına.!.
Bir dikiŖte içelim bakıŖlarımızı, yarınlara dair
konuŖmalarımız mezemiz olsun. Ne güzel yakıŖıyor
sevdalık sana!

Basit, sade, yalın olmak lazım bu hayatta. Olabildiğine boş olmak. Ne kadar yer varsa kalbinde, o kadar doluyor Aşk. Oldum olası kalabalığı sevmemişimdir zaten. Ama seni sevdim tüm tenhalığımla.

İçimde birikmiş ne varsa topladım bir bakışa, sana vereceğim. Kaçamak olmayacak, tutkuyla sarılırken sıkıca, göz bebeklerindeki kendime bakarak vereceğim. Sen, seven yanım... Islak Aşk'ın yokluğuna akacağım, söylenmemiş kelimeler getireceğim sana. Usulca fısıldayacağım kulağına bedenini ezilirken.

Kendimi sende kaybedesim var, çırılçıplak üryan dolanasım. Yansın bedenim nefesinle, ter olup vücudundan akasım var. Aşk'ının tadını tarif etmek zor, yok mecalim konuşmaya, nasıl özledim!.. Birikmişlerimi sende harcayasım var.

Ey, gözleri dolu bakışıyla sarıp kucaklayan güzel!.. Dolu dolu Aşk kokuyorsun, başımın dönmelerine, aklımın gitmelerine, sesimin soluğumun kesilmesine sebep. Yanağından süzölen damlana yükleyip sevdanı bırakıyorsun, tadını alıyorum tuzlu ve mutlu. Aşk'ın diğör adısın bende.

Üşüyorum gözlerin tenimde gezmeyince. Yanına uzanıp mest olmalıyım bir dikişte, gözlerim kapalı. Seni çekmek üzerime, başıma kadar... Sıcaklığınla sıırsıklam Aşk olmalıyım.

Arkandan sessizce yaklaşıp aniden kucaklamak seni sıkıca, sonra boynunu öpmek ve kokunla kendimden geçmek, neşeli cıvıltılarının arasında. Kalbime bahar gelmesi....
Düşlerken bile içim ısınıyor.

Aşk'a uzanıp tutmaya çalışmak benimkisi, özlemle dokunmak, sana sarılmak, Aşk'ı kucaklamak... Tutkuların dudaklardan dökülmesi ve sonra, derin bir nefesle içine sığdırmak. Sadece hissetmek, sadece bilmek... Hayata akmaktır gözlerine bakmak, susmalara sebep yaşanılanlarda.

Yıllardır içinde duran bir istek, yürüyüp gitme istediğin bir yer vardır, her şeyi ardında bırakıp. Bilirsin, gidemezsin. Doyasıya yaşanmaya hasret sevda saklamışsındır onunla yaşanılacak. Yıkılır kalırsın, bıcarsın hayattan. Sonra çıkar karşına bakarsın, için erir akarsın, susarsın, sadece yaşarsın. Yaşadığımsın.

Birikmiş arzularım var sana adanmış. Tutkulu öpüşler istifliyorum kat kat, isterik dokunuşlarıma bohçalayıp sıkıca saracak kollarımın yanına. Göz bebeklerindeki kendime bakarak tadına varacağım, dudaklarımın yangınını teninin sıcaklığıyla söndüreceğim. Çivi çiviye söker misali, beni seninle yoracağım kan ter içerisinde, soluk soluğa.

Unutamadığım yaşanılanları, tekrar yaşama arzusundan kaynaklı sancılar benimkisi. Soluklarım hızlanıyor, sevdam dile geliyor, sensiz bir gün doğuruyorum gebe yalnızlığımla. Sırılsıklam kucaklıyorum, üryan ve kızıl, bakıyorum ufka, umut benimkisi. Her gün içimde büyüyen bir kor, Aşk... Bütün çıplaklığıyla görebilirsin kendini. Gecenin en sessiz vaktinde gel bana, gelişin süslesin varlığımla, hep yanımdaymışsın gibi kaldığın yerden başla sessizce, özleyen yerlerim şenlensin. Aldığım nefes, bayram havası... Alışmamalıyım sensizliğe, seni sensiz sevmekte güzel ama seninle?..

Gecenin en sessiz vaktinde gel bana, gir koynuma usulca, üşüdüm çok, yalnızlık bana göre değil. Kalbi yoksa yanında, üşüyor insan. Korkma, korkulacaklar yandı özlem ateşinde, içim dışım sırlısklam. Gel, iki kişilik yaşamak yoruyor kalbi, bıcarsın, bırakamazsın. Bilirsin dilin varmaz gel demeye, kaç kez geçmişindir eşikten aslında, gidip gelmeler özlemindendir, durulmaz bir türlü. Uykusuzluk baş ağrısı, kendine sakladığın sırdır yıpratın, sır olur gidersen neresi olduğuna bakmadan, umut, neylersin!.. Sessizce gel bana, gece gel, usulca gir koynuma. Gelirsin diye saklıyorum gülüşümü göz kapaklarımın ardına, ağzımda asılı bir tebessüm.

Kendimi tutamamaktan titreyen ellerim, bedeninin kıvrımlarında dolansın. Derin bir nefes alıp aklımı Aşk'a bırakacağım. En mahrem yerlerinden hazlara ulaşmalıyım, gidip de dönmek istemeyeceğim yerlere götür beni. Öp, dudakların ruhuma dokunsun.

Çekip gitmek, bırakıp her şeyi ardımda, seni hatırlatan bu şehirden, farklı bir hayatı yaşamak... Yarını olmayan Aşklara salıp kendimi, boş verip unutmakta vardı; ama kalmayı seçtim. Sevdim.

Bir bakış, bir dokunuş neler anlatır bazen insana... Susmak da... Ne büyük tezat, anlatmak için konuşmak lazım; ama susarak anlatırız en gerçekçi hislerimizi.

Seni istiyorum. Sevenin sevileni istediği gibi...
Arzularımın en şiddetli yanıyla tutkulara saracağım,
koynuma alacağım. Sevişmenin yetmediği yüzeysellik
değil benimkisi, seni istiyorum. Soluğun soluğuma, tenin
tenime karışsın, bir olalım istiyorum. Yanında uyandığım
ol, aynada gördüğüm kendimden önce, ilk gördüğüm ol
istiyorum.

Sınırların ötesinden, aşırılığın uç noktasından istekler getiriyorum sana... Hoş gör, düşünemiyorum. Patlamaya an kalmış arzularım var. Çömez bir kâşif heyecanımdayım. Güneş görmemiş yerleri keşfetmek... Yanımda ol, kurtulup zincirlerinden benimle ol.

Gözlerimde gör kendini, sonra gözlerimden. Bir insan, ancak bu kadar sevgiye yakışır. Aşk'ı yaşadığım, koynumda sakladığımsın. Her özlemim sen.

Yorulduum, yanında yatıp güzelliğine bakarak uyumayalı çok oldu. Ansızın uyanıp gece yarısı, sıkıca sarılmayalı... Aldığım kokun, yüzümde tebessüm oluşturmuştu ya işte o tebessüme tutunuyorum! Bir sonraki sana kadar bırakmayacağım.

Gitmeliyim kaybolduğum sensizlikten. Hoşça kal deyişim yırtсын sessizliği. Sana varmalıyım durmaksızın. Karanlıktan aydınlığa çıkar gibi olacağım gülüşüne varınca. Öyle büyük değil beklentilerim, varlığımın farkında ol yeter.

Yalnızlığım, bedensel boyuttan ibaret, o kadar... Yoksa kalbimi koynuna bırakalı çok oldu. Sen nerede ben oradayım.

Gel sevgilim, gece gel. Ay ışığında belli belirsiz gölgelerden gel. Sessizliği bozmasın adımlarım, ürker yüreğim!.. Kalbinin uçunda gel. Gelişinden haberim olmadan, her şeyden soyunup aniden çık karşıma cırılçıplak. Seninle yor beni.

Teninden saçılan kokun alıyor aklımı. Yalpalayarak seviyorum gülüşünü içtiğimden beri. Aşk çağırıyor kendine dudaklarından. Nasıl sende olasım var, her şey bir kenara!.. Sıcaklığın aksın üzerime, sar beni ayrılığı yakarcasına.

Seni seviyorum. Dokunuşunun bıraktığı ürpertiyle oluşan iç hoşluğu ve gözlerimden saçılan gülümsemeyle. Yüzünün yanından salınan saçlarının arkasından yaptığın, hayranlık yüklü bakışlarına tutkun yüreğim. Kendimizden geçtiğimiz anlarla seviyorum. Bir sözün mesafeleri önemsiz kıldığını, ayrılığın mekânla sınırlı kaldığını fark edişlerle seviyorum. Kendime sakladığımsın.

Sen öyle bir gülümsüyorsun ki, bana kalan yanmak oluyor. Nasıl yanmak ama... Senin yangının benim yangınıma karışsa ferahlarım. Ellerin dolansın isterim bedenimde. Hararetim, sükûnete ancak erer soluğunun değdiği yerlerimde.

Senin dışında her şey var; ama sensizlik başka... Bir ben bilirim kalabalığın içerisindeki yalnızlığın ağırlığını. Tamam, Aşk kalben yaşanıyor olsa da bedenen de birlikte olmak istiyor insan. Ne yapalım, nasip deyip taşıyor, yanıp pişiyoruz. Sevgilinin, hasretini çekmekmiş Aşk'ın nârı dedikleri.

Ne kadar saf, masum ve ne kadar içsel ve isterik bir Aşk seninkisi!.. Olabildiğine açık, net, sade... Yaşam karmaşası bulaşmadan, tutku dolu, haz dolu, sen dolu. Ne kadar hayransı bir Aşk'ı yaşıyorum seninle!.. Boşa yaşanmamış hayat sunanımsın.

Sar beni, sevgiye mekân gözlerinin gülüşüne hasret geçti günlerim. Özlerken bittim, son bir gayretle oldu gelişim, al kollarına... Kendimi bırakıp sende olmaya geldim. Yükümü hafifleten etkisi var ağırlığının.

Gözlerim kapalı bakıyorum, duru bir sevda nazarımdaki.
Bahar sabahı, gün doğumunda çiçek açmış ağaçlara bakıp
hayran olursun ya, işte öyle bir hayranlıkla seviyorum
seni!..

Sözler durduğunda, Aşk başlar konuşmaya. Dokunuşlarla oluşan ürpertilerle gelir dile, harfsiz. Soyunup benliğinden yaşarsın, dinlersin hislerinle. Aymak istemediğim düş, diğer adın. Kendimi bıraktığımsın.

Öyle süslü kelimeler kullanıp uzun uzun anlatmaya gerek yok seni, güzelliğini tarif etmek zor. Kendini, benim gözlerimden görsen yetecek. Bak, yine hızlandı kalbim. Parmak uçların tenimde, saçların yüzümde dolanıyormuşçasına.

Örtüsü yok hislerimin, kalpten doğma çıplak dökülüyor
sözler dudaklarımdan. Nefes nefese kalınan sevişmelerin
çıplaklığı... Açmışım sonuna kadar kalbimi Aşk'a, kendinle
doldur beni.

Kıskanılan anlar yaşadık seninle, imrenilen yerlerde gezerken. Bedenlerimiz sevişirken birbiriyle, Aşk'ı içtik gözlerimizden. Herkesin varmak istediği isimsiz yerlerde dolaştık. Söze gelmeyen, tadı kalpte, üryan duygular yaşadık.

Gülümse diyorum kendime, dağıldı hüznler, matem havası karanlığa sebep. Güneşin doğuşuna bakmak gibiydi gözlerine bakmak. Yağmur, toprak kokusu getiriyor beraberinde. İçine hapis olan tüm duygular açığa çıktı, haydi gülümse!..

Yâr, sana hasret günlerim, gülen gözlerine bakmakmış
Aşk'a akmak, dudaklarında anlamak ve tatmak hayatı...
Ten, nefesinle yol alan bir gemi bu deryada. Nasır tuttu
kalp kürek çekmekten. Uçlarındayım hasretin, çırpınışlarım
anlatılmayanı dile getirme çabası.

Dört mevsimi yaşamak, seninle olmak. Soluğun döküyor tüm hüznlerimi... Kar sevinci gözlerinde olmak. Sonra, bahar şenliği... Çiçekler açıyor dudaklarının dokunduğu yerlerim ve sıcak bir yaz teninin tenime değişleri, kum sıcaklığı. Kendimi bırakıyorum, deniz misali Aşk'ı yaşıyorum sende.

Dünyadan soyunmuş, anadan doğma üryan sevmelerin, görülür hali sevişmelerimiz. İçin dışa yansıması, sessiz ve sakin, durgun bir haz kendimizi bıraktığımız... Kalbimizde kalan tadın doyumsuzluğunu yaşamak. Hayallerin sınırından daha uzak, koynunda dolaştığım yerler.

Sükûnete yol açan kokunun ve iç gıdıklayan narin dokunuşlarının eşliğinde, uyuyasım var. İlişmesin yaşam bana, yoruldum çok, bırakıp kendimi kollarına, koynunda olasım var.

Bazen, öyle bir hâle bürünürsün ki hisler kaplamıştır her yanını, özlem taşmıştır, tutamazsın. Gözlerin kapalı seyredersin iç âlemini. Hangi kelimeye yüklesen sevdanı, sığmaz. Susarsın, susmak sözlerin kalbe ulaşmasıdır.

Yıllardır kurduğum bir hayale uzanıp dokunmak, ellerimin teninde dolanması. Ürkekliğim, ulaşılmayana ulaşmış olmaktan. Nasıl bir şeysin? Uyanmak istenilmeyen rüya, dudakların birleşmesi... Tüm evrenin avucuma sığması... Hayranlığıma, şaşkınlığıma eşlik ediyor azalırken kendimden.

Sıcaklığın yakıyor dudaklarımı, teninde dolanırken.
Kıvrımlarında gezinen ürkek ellerimi de. Parmak
uçlarımdan ulaşıyorsun kalbime, en mahrem yerlerimde
koşuyorsun tüm çıplaklığınla. Heyecanın doruklarındayım,
al kendine yırtarcasına soy, dursun zaman.

Bakma sen yalnızlığıma. Buralar sensiz, buralar alacakaranlık ve soğuk, güneşin doğmayı unuttuğu uzaklar oldu buralar. Kesafet, gam, keder dudaklardan dökülenler, paltonun altında büzüşüp elleri ovalarken söylenenler hep sitem. Toprak sensiz, gece sensiz, yaşam sensiz... Tensel boyutta yaşanan bir ayrılık bizimkisi biliyorum. Bu da geçer, gün gelir.

Kısa bir mola vermek dudaklarda, kendini üryan gözlerde görmek lazım. Ne diyeyim, susuyorum işte! Susmak, en güzel anlatım böyle hallerde. Yorgun ve doluyum. Çıplak yürümek lazım toprak üstüne, bardaktan boşanırcasına yağasım var.

Olduğun gibi gel bana. Özen gösterme, harcayacağın zaman, kayıp olur, bir an önce gel. İçimde taşkın sevda, sağanak yağmur, doymuşum suya. Nasıl hasretim, anadan doğma üryan ve pak. Soyunmaya hazır gel bana, dünyalık bırakmayacağım. Tenin bedenime kavuşsun, tüm hisler üryan, içimiz dışa çıkmış bir hâlde yürüyelim ıslanarak, ateşimiz sönmeden. Sınırsız seviş benimle.

Öyle seviş benimle, hasret yansın, ten yansın, hisler ıslansın. Savrulan endişeler dağılsın nefesimizle. İşte öyle karışalım birbirimize, Aşkı görmeliyim gözlerinde, derin iç çekişler, bestelenmemiş nağmeler olsun, en doğal haliyle, çınlasın evren, öyle seviş benimle. Sınırsız, yasaksız, kendinden geçercesine. Geriye dönmemesine açılalım bedenlerimizle Aşk'a.

İmkânsızın zincirlerini kırmak ve bir mucizeye ulaşmak, göğüslerinin arasından süzülen ter damlası kadar yakın olmak sana. Sıcaklığına karışan kokunla arınmak kendimden. Güzelliğın anlamını değiştiren sevgili, soluk almaktan farksız sevmelerdeyim. Mucizeyi yaşamak, her seferinde, Aşk'a dalınan sevişmelerimiz.

Soyunup çıplak kalalım, ikilik birlensin. Beden tual, dudaklar fırça, Aşk'ı resimleyelim. Ben, sende biteyim, sen, beni giyin. Dile gelişlerini işitelim sükûnette, saflığına erelim. Tenden içeride ruhumuz haz alırken, birbirimizi içelim.

Duyguların dışı vurumu, içimizdeki tebessüme sebep hisler tattırdı. Yasak olanı yapmış, toplumun değerlerinin dışına çıkmış olmanın kazandırdığı özgürlük hazzı. Hâlâ aynı sıcaklık, Aşk'ın nârından kalma. Nârda durdukça terler insan, terledikçe soyunur. İçimizde hapis ettiklerimizin, yıkıp aklın duvarlarını firar etmesindeki sevinç, mutluluk kaynağımız. Kaçak hislerin buluşmasıydı bizimkisi. Hisler sevişti, biz seyrettik hayranlıkla. Yaşanmışlığın durgunluğundayız, tekrarını düşünüyoruz doyumsuzca. Kıyıların denize, toprağın yağmura doymaması. İşte öyle açız birbirimize.

Kayıp yılların acısını çıkartıncaya dek susmayacak kalbim. İeeğim Aşk'ı bedeninde aceleye getirmeden. Doynuluk olmayacak. Suskun yreğimdeki hapsedtiğim hayaller, firar etsin istiyorum. Açıp aşılmazları, Aşk nala durmaksızın sana ulaşsın. Al koynuna, sıcaklığına hasret yaşadım çok, ısıt beni.

Sarıl tüm çıplaklığınla, tenin tenimi ezsin. Çok zor Aşk'ı taşımak sensiz... Ürpermeliyim, sessizleşmeliyim dudakların temasında; ellerim, dolanırken kıvrımlarında keşfetmeliyim seni. En ince yerlerinden kopmalısın, dağılmalısın. Aşk'ımın tecellisinde erimeliyim, sana akıp seninle var olmalıyım. Çılgık çılgığa haykırışların eşliğinde.

Bütün sözlerim Aşk'ımı ilan etmek için çırpınış, her muhabbetin sonu sana çıkıyor. Daha önce böyle olmamışım hiç ve dokunulmamıştı ruhuma sıcak dudaklarla, Aşk'ın zahiri. Acemi, körpe, bakire dişiliğim benim. Elin, kalbimin üzerinde ya, yerinden çıkmayışına sebep... Nazarın bile yakıyorken sen düşün gerisini, ne hâle geliyorum sarıldığında.

Sevişiyorum seninle durmaksızın. Tüm sözler tını, içimde yankılanan. Aşk'a bıraktığımdan beri kendimi, haz deryasındayım. Beden mızrap ruhun elinde, soluklar nâme. Yalnız senin anlayacağıın şarkılar çalıyor kalbimle.

Ağlarken sevişmek, bittiğini kabullenip. Solan bir güldü gömdüğüm kalbime, o son öpüşleri serptim üstüne dudak dudak. Nemli bakış başucunda gvdem Selvi, sustum. Biliyorum, yetersiz ve anlamsız ne söylesem. Sustum, ağlayarak sevişirken.

Hasret yakışmadı bana, Aşk dolu sevişmelerimizin ardından. Görmen lazım, nasıl sırtıyor, üzerimde emanet. Cennette bir gün yaşamak, seninle olmak... Aşk kokusu almak koynunda ve devamında dönmek dünyaya, emanetini taşımak, yanarak... Birlikteliğimizden kalma ıslaklıkla gideriyorum susuzluğumu.

Senden kalmayım yine, kalbim çatlayacak kadar özlüyor. Bakışlarına karıştırıp dudaklarını içsem iyi gelecek, zamana ısmarlıyorum. Ya da bir ömür hatırı olacak muhabbetinin yanında, başını göğsüme dayayışın olsun. Çok sevmişim yine. Dilde durduğu gibi durmuyor Aşk.

Vuslata çağırıyor dudakların, isterik öpüşlerle. Titreyen bedenler Aşk'a tâbi, teslimiyetteyim. Gözlerinde arındım, sarmaş dolaş, içinde kendim olmayan sevişmelerdeyim.

Bazen, bir kelime ulaşır kulaklarına. Tek bir kelime... Ya tebessüm ederken ya gözyaşı dökerken bulursun kendini, kendine geldiğinde.

Bütün sözlerim seni anlatıyor olsa da anlatmış olamıyorum kalbimdekini. Güzelliğine eş kelimeler türetileniyor. İçim dışım Aşk ve Aşk dilde sırtıyor. Isırıp dudaklarımı, seyrediyorum. Olabildiğine sen her düşüncem. Taşıyorken, içimde tutmanın yangınlığındayım.

O kadar yalnızım ki kendim bile terk etti beni, sende kalarak. Bakma, her sorduğunda iyiyim dediğime, sensizim. Tarifim yok, suskunluğa vurdum geriye kalanlarımı.

Oysa sana geliyor olmak isterdim, yalnızlığın koynuna ilerlerken. Aşk dolu sevinçler kalmadı zulamda, hüzünlü bir yalnızlığa kaldırıyorum kalbimi, karanlık ve rutubetli yaşantımda. İçelim bir dikişte.

Öksüz kaldı Aşk bende. Çocuksu masumluğuyla mahzun.
Kaçırıyorum gözlerimi hayattan. Gecenin soğuk
karanlığına atışım kendimi, bir nefeslik mola yangınlığıma.
Yalnızlık umurumda değil demek yalan söylemek,
karışım yok yaşama zorunluluklar olmasa. Öksüz kaldı
Aşk bende, durgun ve suskun.

Hoşça kal sevgili! Bir zamanlar Aşkına gülüşümü kattığım... Gül yaprağındaki çiğ damlası söndürür ancak, hararet derin içimde. Göğe ulaşan alevlerim var, son sevişmeden kalma. Hoşça kal sevgili! Gözlerinden deryalara daldığım... Soğuk ve karanlık viraneler, nereye gitsem çürük tutduğum dallar. Acıya da alışır insan, yalnızlığı da... Bildik kokular taşıyor rüzgâr son sarılmadan kalma. Hoşça kal sevgili! Hatasız, yalansız kalıyorsun.

Kapattın kapıları gidiyorum. Perdeler örtülü, hayallerimi, gülümseyişimi, kokunu bırakıp ardımda gidiyorum. Toplamadım hiçbir şeyi, darmadağınık, saçılmış etrafa sevdam, yıkılan umutlarımla karışmışlar birbirine, gidiyorum. Biten yaşanmışlıkların sızısı gözyaşlarımla nedeni, dudaklarımı kanatırcasına ısırarak gidiyorum. Neresi olduğu belli değil, her adımda uzaklaşırken kendimden, kaybolmaya gidiyorum. Yenik düştük sebeplere.

Tüm yaşanılanların doruklardaki tadını alarak, bedenlerimiz sırılsıklam keşfederken birbirini, gözlerimizden içimize aktığımız ve solukların anlattığı Aşk hikâyesiydi bizimkisi... Dünyadan soyutlanmış sarhoşluktaydık, aydın, beni bana bıraktın. Anlık bir rahatlama olsun diye ah çeksem, toz olur cihan, bunun için mühürlü dudaklarım.

Ben seninle Aşk'ı uçlarda yaşadım, kıldan ince kılıçtan keskince dağların bitiminde dolandım, uzanıp bulutları tuttum ayaklarımın yerden kesildiği anlarda, şelalede yıkandım çırılçıplak, üşüyen yanımı güneşte ısıttım tenlerin temasında. Yarım yamalak olmadım hiç, ya bir ya da sıfırdım. Sevmekse doludizgin çatlarcasına, hasretse sağanak taşarcasına, ben seninle çölde baharlar yaşadım aklımın girmediği vahalarda. Dudaklarında kafa tuttum Aşk'a, ormanlaştım dokunuşlarında, yandım hektar hektar soluğunda. Bir sözüne sevinçler açtım, bir sözüne gömdüm kendimi kendi yalnızlığıma. Ben seninle seni yaşadım, heyecandan titrek çıkan konuşmaları da, keşfetmenin hayranlığında susmaları da... Bir dikişte buldum mutluluğun dibini... Her ne oluyorsa Aşk'a dair sevgili, hep en fazlasını yaşadım, acının en can yakanını da.

Salaş bir hayatın تنها köşesinde tek başına demleniyorum, birbirine karışan seslerin, kulağımı dolduruşuna eşlik ederek. Elimde hatıralar, hızla akıp giden tüketilen hayatları izliyorum, kendiminkini bıraktığımdan beri. Bekliyorum suskun ve sakin, neyi beklediğimi bilmeden ya da kaçınılmaz sonu öne çekmek için davet ediyorum yalnızlığıma.

Sensiz olacak güne gebe gecelerde sabahlıyorum. Gönlümdeki sancılar, doğacak yeni hüznlerin habercisi. Suyum geliyor sönük gözlerimden. Ahlarım, sessizliğimde kayboluyor şafak vakitleri. Ağır aksak ilerliyorum yalnızlığıma, kucağımda ağlamaklı isimsiz. Yaşanılanların kalıntılarıyla emziriyorum.

Bir başınayım yine. Anılarla donattım masayı. Kalbim elimde bir dikişte içiyorum gözyaşımı, sek. Haydi sensizliğe. Dilimde, olmasaydı keşke nağmeleri, ah makamında. Umutlar serpiştiriyorum geceye rastgele, çakır hüzün.

Hoyratça yapılan, zamana karşı sevişmeler, çaresizliğe tutunmak sınıksık ve yüzündeki sahte tebessümle saklamaya çalışmak, gizlediğın gerçekliğı. Yalan dünyada yalanların en güzeli olma çabası yaşanılanlar. Kırmızıyla hapsedilen dudaklardan tek gecelik Aşka övgüler dökülür peşi sıra. Karanlığın içine saklanmış sevda, mayhoş kokuların arasına gizlemiştir. Bazen, bir sonraki role hazırlanma molalarında, kurulan hayallerde olmasa kuruyup gidecek.

Kayboldum kendi özlemimde her nereye yönelsem gördüğüm nâr. Sevgilim, adın besmele bana! Kalp vuruyor her atışta; lâkin göz görmek, kulak işitmek, el dokunmak, soluğum soluğuna karışmak istiyor. Anladım hasret bize yakışmadı. Nasıl sarılasım var! Kevser olup verilen sevgili Aşk olup gönlümü genişleten... Yıldım beklemekten. Tükenmek bize yakışmadı. Görsen zor tutuyorum kendimi, zincire vuruyorum dilimi. Prangalar var sürgünlüğümde, canım yanıyor ayrılıktan, yanıyor işte. Ayrılık bize yakışmadı. Sürgün yedim kendimden, çöldeyim. Dokunmak yasak elime, dudağıma, sevda sözleri içermeyecek kelimelerim, koklamak yasak Aşkı, yağmur sevişmelerin olmadığı zamanlara sürüldüm çöldeyim. Tutkulu bakışlar yasak... Yasaklar bize yakışmadı. Kör zindandayım ışık giremeyen, zifiri karalık... Hangi tuğlayı zorlasam bir umutla, hemen kapanıyor, güneş haram bana, oysa müşrik değilim ki talana gelmedim. Aşığı, Aşka sürüyorum kendimi dörtnala... Neden bu hendek? Hendek bize yakışmadı.

Umutlar ekili gönlüme kuraklık hâkim, yağmur dualarımda ulaşmadı kulaklara. Bir yudum sevda çok gördüğün... Bitiyorum kendime. Son nefes benimkisi, son çırpınış Attığım adımların karşılığı olmayacak. Elimde kalan tek kibriti de yaktım karanlığa, beklenen güneş doğmayacak mı?

Kokunun bende kalanıyla avunuyorum. Aşkı bir bakışla doğuran kadın, yaşamadığımı yaşatanım!.. Sana benzedim her sevişmede... Gör kendini. Aşk kendinden başka bırakmıyormuş, daha önce benzememiştim kimseye, sağanak kadın... Yaktığın ateşini sana harcıyorum. Nasır tuttu kalp anılara tutunmaktan, tükendim. Giyin artık beni, ne bekliyorsun? Özlem de sen, hasret de sen, ne varsa dilimde sevda, rica veya sitem, hep sen... Sağır, dilsiz, kör kaldım dudaklarından yoksun. Gülüşün yok, yıldızsız gece, kayboldum.

Uçurumun kıyısında yardaydım, üstüm başım hüzün...
Hayatı taşıracak son damlaydım, düştüm. Kalp, param
parça ve ben peşinden koştuğum Aşka küstüm. Kime
kızsam bilmiyorum. En iyisi çekip gitmek yaşamdan
kimseye duyurmadan. Yardaydım, düştüm. İtildim Aşktan.

Saymadım atılan volta adımlarını, bitti. Tek kişilik hücremin soğuk duvarlarına sinmiş yalnızlığıma dönme vakti. Kimsesizliğimi daha fazla bekletmeyelim. Ecel, soyundum, çıplağım sana ne duruyorsun. Gir koynuma!

Bakışımın dumanlı olmasına bakma sen, dile getirmeyişime de, yoksa ölüyorum özlemekten.

Sesimi duyan, sözümü işiten yok. Uçurumdan düşüyor olmalı nidalarım, kalbe ulaşamadan, ya da kalmadı umursayanım. Ne diyelim, mutluluk yeşermiyor bu tarlada! Güneş çok da susuzluktan kuruyor.

Topladım tüm yaşadıklarımızı sıkış tepiş, hüznülere. İşte bu halde kaldım. Görmezden gelmek, duymazdan gelmek, sevmezden gelmek zor.

Güneşin doğmayacağı günlerin gecesindeyim. Alışık değil gözlerim karanlığa. El yordamıyla sevmek sevebildiğim kadar ve yara bere içinde ve inzivaya çekilmek payıma düşen. Hadi yüreğim, sal kendini yalnızlığa!

İstesem de geri gelemeyeceğim yerlere gitmeyi arzuluyorum, içime düşen kor, koca bir yangın benimle beslenen. Hayalim de sen, son sözüm de... Gözlerimden firar eden yaşlar da dolduramıyor boşluğumu. Yaşam, beni bırak, aramızda hiç bağ kalmadı nasılsa!

Sessizliğe hapsettim kendimi, artık dudaklarımdan dökülmeyecek Aşk. Çekilip kabıma, kabım kadar yer işgal edeceğim. Cürmüm kadar yanarak tükeneceğim. Sende kalan yanıma iyi bak, kendine de!..

Neylersin, kalbimizde çöl rüzgârları esiyor, olabildiğine sıcak ve inat. Güneş tam tepemizde yakmaya yeminli. Neylersin, gündüzü kavurur, gecesi dondurur bu mevsimin. Gelgitler yaşamaktan yoruldum, acıyı da sever oldum. Talip olduğum sona basamak her biri.

Ayrılmak istemediğim sarhoşluğun sonucu mu kalbimin çatlarcasına özlemesi ve her şeyin sana benzemesi?.. Oysa bir daha içemeyecek olmanın dayanılmazlığını kabul edememenin isyanlarını yaşıyorum. İşte böyle ikilikte bitmeye çalışıyorum kendimden. Sen üzülecek olmasan biliyorum yapılması gerekeni.

Çıplak sevişmelerin götürdüğü yerler çağırıyor beni. Gidilmiyor tek başına, tek kanatlı uçulamadığı gibi. Ben buradayım tüm çıplaklığımınla, sen? Kendi kendime konuşuyor ya da dalıp gidiyorum bilmediğim yerlere, azar azar tüketiyorum.

Günaydın diyorlar, aydınlığın sen, benim senden yoksun olduğumu bilmeden. Aymıyor günüm, içmişim hüznüleri yokluğuna tüm gece. Ey sevgili! Dinmeyen sızım!.. Diz boyu hasret her yanımda. Büzülüyorum sensizliğin içerisinde, sessizlik kesiyor kalbimi.

Haklıydın anladım, ben kalabalıklığın içerisindeki yalnızlığıma, sen tek başına ilerliyoruz uzaklaşarak birbirimizden. Kalplerimizi bıraktık yaşanmışlıklarda. Bundan sonra sabahlar gün getirmeyecek artık, en iyi hâle hüznere hüzn ekilecek.

Uzaktan da olsa, seninle konuşmak iyi geldi. Haydi çık gel,
tıpkı iyi gibi, yüreğim tam olsun!

Bu kadar mı uzak kaldık birbirimizden? Tenim soğumuş.
Kalbim buz kesmiş özlemekten.

Salaş bir yaşamda tek başına demleniyorum, kadehimde zaman, yudum yudum tüketiyorum. Tenha, karanlık ve soğuk gecelerin merhametinde.

Kalbimdeki sancılardan, yeni hüsrânlar doğuyor
yalnızlığıma. Gözyaşlarımla emziriyorum.

Kapandı kapılar sonuna kadar, kilitler vuruldu üzerine hayırlardan. Umut doğmayacak anladım. Farklı tarafındayız kapının, neresi iç neresi dış önemi olmadan. Nasır tutmuş olsa da kalp, acıyor yine. Dışımı sıkıp gitme vakti.

Senden olabilecek en uzak yerdeyim, yanı başında. Bakışlarındaki saklı sevdaya tâbi gel deyişin, gelmiyor kelama. Oysa, hiç gitmemiş gibi olmaya hazırım.

Kalbimdeki hüsrânın sebebi yalnızlığım. Şimdi bu kadar çok canım yanıyor, o kadar çok sevdiğimdir.

Bağrında, mutlulukla saçlarını okşamak varken taş basıp ağlamak düştü payıma. Gel de kabullen!.. Kalp, sevgilinin iki dudağı arasında...

Gitmek istiyorum kendimi ardımda bırakıp, hüsrana uğramaktan usandı kalp. Bırakıp ardımda kendimi gitmek istiyorum, beklemekten yoruldu kalp. Bıkkınlıkların izi var duvarlarında çentik çentik, parçalanıp toparlanmaktan ve hep güçlü olmaktan kırık döküğüm. Neresi olduğuna bakmadan, kendimden kaçasım var.

Kalbim sendeliyor, ağır aksak ilerliyorum aksini yaşadığım Aşktan, aksi yöne. Ardımda kalıyor, sana ait olanlar senin yanında, hayal kırıklıkları, benim. Biz Aşkı beceremedik, gerek yok suçlu aramaya, kaybettik.

Giderken kendimi bırakabilsem ardımda, hiç durur muyum? Söylediklerinin yalan olduğunu bilerek inandım sana, sevda bu olsa gerek. İçi boş sözlere kanmak, körü körüne.

Kokun kalmış odamda, yatağımda, koynumda. Tarifsiz sevinçler eşliğinde, mutluluğumsun. Kokun gibi kalsan sende.

Dudaklarına bırakmak hislerimi, dokunuşlarında uçuşmalarını izlemek hayranlıkla, bir kelebeği yakalamayı ister olmak. Haz bahçelerinde koşmak çırılçıplak, seninle terlemek hızlı soluk alıp verişlerde, teninde dolanmak... Yağmur altında sıcaklığında yanmak... Yüzümü güneşe döner gibi.

Sevgilinin koynuymuş, maddenin sınırında kendinden geçip yok olduğun yer. Aşkla, dokunuşların götürdüğü yerlerde dilinde sadece ismi oluşu, tüm bildiklerinin, kulağında yankılanan kalp atışıyla silinmesinden. Yandığın sıcaklık, soluğun yüzüne dokunuşundan. O nasıl hayran olunası yokluktur, varlığa dönülmek istenmeyen. Kuru iken yaş eden, yağmur getirisi haller. Çatlamış tenlerin Aşka doyması.

Bütün endişelerden, nedenlerden ve tüm değerlerinden arın da gel bana. Düşünmeden gel, bomboş gel, bir sonraki adıma bakmadan atarak adımlarını gel, sağa sola tutunmadan. Soyun, üryan kal, çıplak gel karlar üstünde, soğuk esen rüzgâra karşı terlemelisin. Ancak o zaman göreceksin.

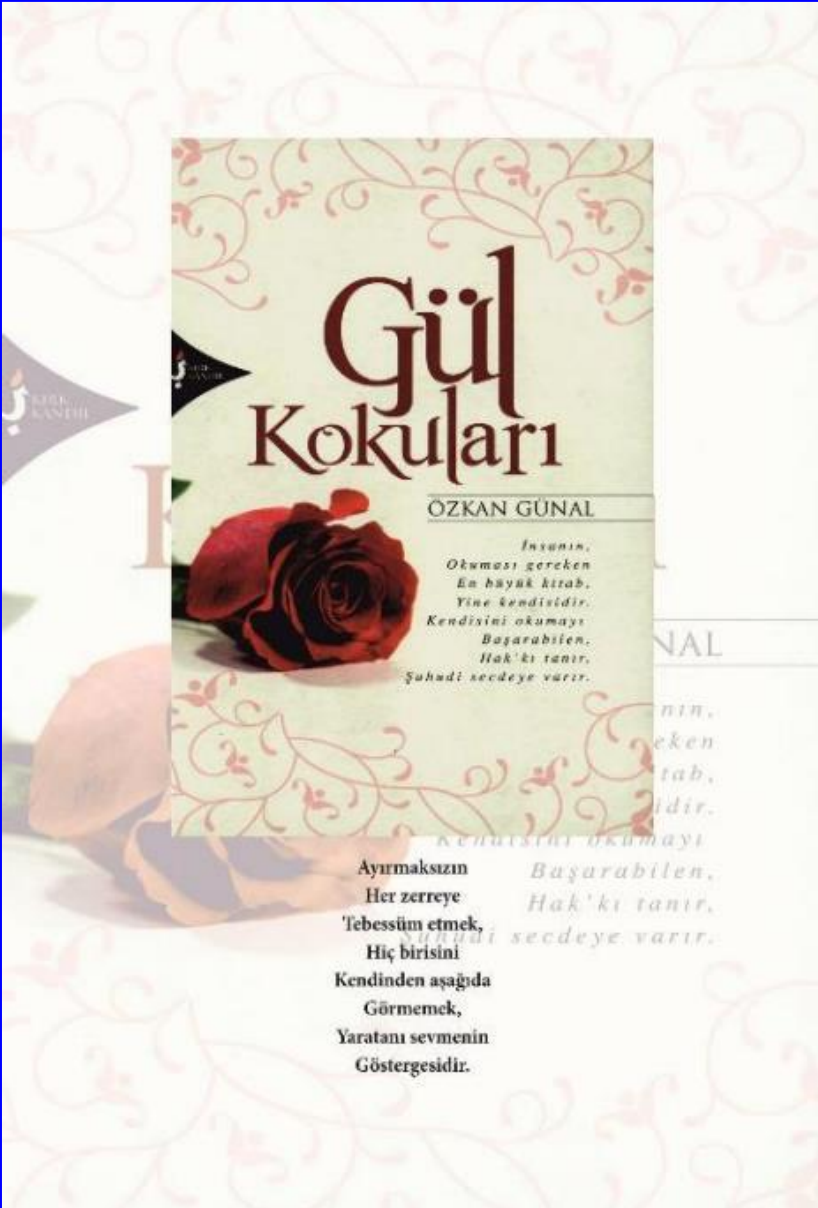

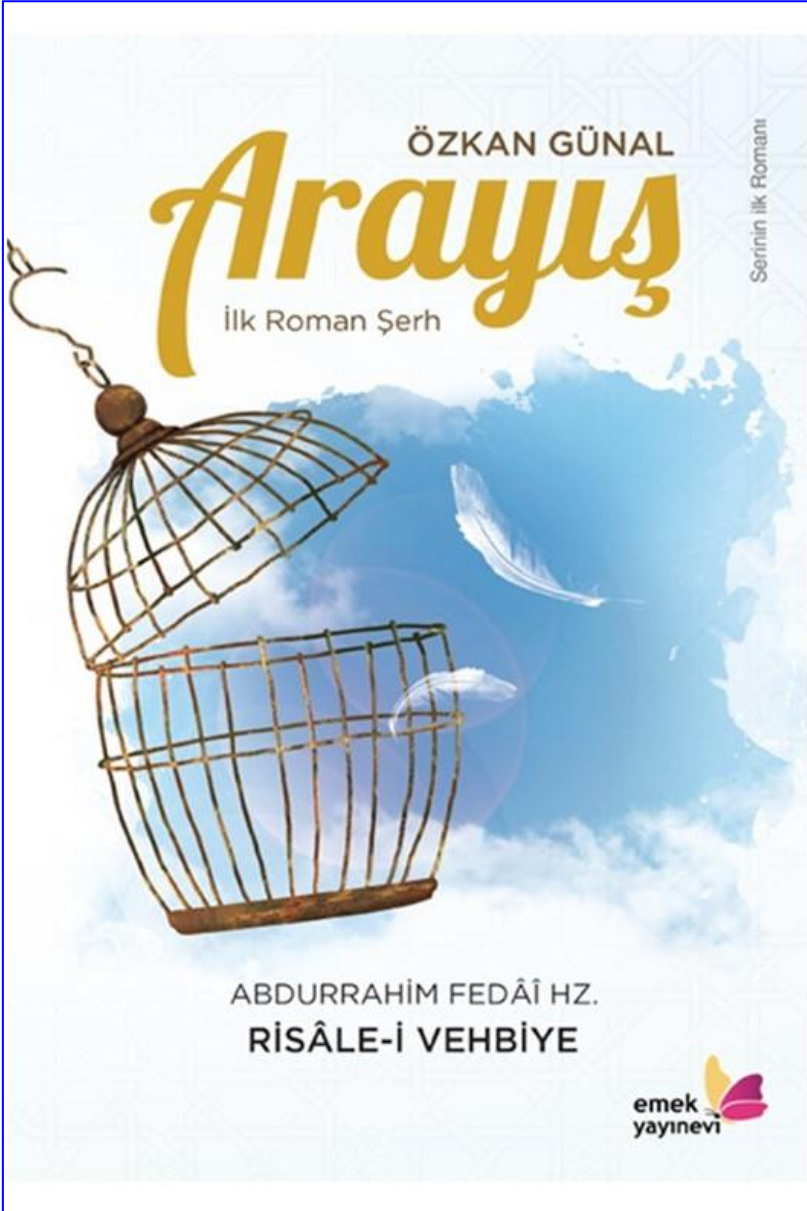
Yokluğunda, yokluğunu dolduracak sana denk, yok. Herkes sana benzese de sen değil. İçimde bıraktığın kor üşütüyor beni.. Yalnızlık çölünün ayazındayım bakışlarında olmayınca.

Özkan Günal

Gitmeliyim

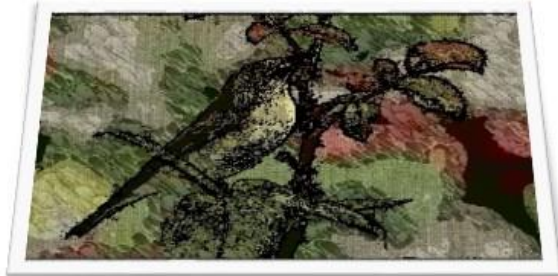
Özkan Günal

Aşkın Dilinden

*Şirk, Allah'ın muhabbeti olanın,
Allah'ı değil gayrını muhabbet
etmesidir.*

Özkan Günal

AŞKTIR TEVHİD-İ İNSAN

Muhakkak ki Biz seni, şahit,
müjdeleyen ve uyarıcı olarak
gönderdik

İbrahim Günal

EY SEVGİLİ CANAN!

Özkan Günal

Ey Sevgili Canan!
Gözler güzelliğini görünce
Cihanı güzel görür gözlerinden,
Güzelliği ile güzel gsterensin.

GİTMELİYİM

Hiç konuşmadan sevdik
birbirimizi.

Özkan Günal

Gül Kokuları

2-

*Hible,
Neresi diye
Arama.
Gönlüne bak!
Gönlün neredeyse
Hible'nin orasıdır.*

ÖZKAN GÜNAL

NOKTA

Âlem kitaptır. Biz harfiz,
Muhammed noktadır.
Âlem kitabında, harflerden
Muhammed Görülür.

Özkan Günal...

Özüm Uyanıyor

Nar-ı Aşk

**Ya ilahi!
Aşka Bakıp Seni Gördük**

*Ya Rab!
Güzelliğ in aklımı başımdan aldı! Aşkın sardı her yanıma,
aşkınla geliyorum. Yaklaş tıkça yok oluyorum, yanında
değ er bulmaz gayrılar, Fakir liğ imi getiriyorum.*

Emek
Yayınevi

Özkan Günal

SEVGİYE DAİR

Oysa ben her gece Seni sevdiğimi itiraf ediyorum kendime Sana hiç söyleyememiş olsam bile.

Özkan Günal...

Vahdet Deryası 1

Vadi-i Hayret

Niyâzî-i Mısri

Divan Yorumları

*Taşınır günde yüz bin can Âdem iklimine her dem
Gelir yüz bin dahi anda bulur imar olur peyda...*

Niyâzi-i Mısri

Emek
Yayınevi

Özkan Günel

GİTMELİYİM

Gidiyorsun, beni ve her şeyi
ardında bırakıp. Zordur insanın
severken gitmesi bilirim.

Yüreğini almadan uzaklaşmak
hayatından... Bağına bastığın
taş, can yakar, konuşamazsın.
Bir elveda bile demeden gidişler
hep bu yüzden. Gidiyorsun,
tebessüm edişim acını
hafifletmek için, yoksa senden
farklı değilim.